

Keresztes Ildikó keresztje

Szeretjük Keresztes Ildikót. Az énekest. A hangját, a dalait, a stílusát, a nőiségét.

De nem szeretjük, ha a művész, - legyen az alkotó vagy előadó művész-, önként, vagy kényszerből a politika kiszolgálójává válik. Ha politikai színpadon lép fel, ha üzeneteit, dalait, szavait a politika saját képére formálja és "használja". Használja, felhasználja, kihasználja ezáltal másodlagossá, alárendeltté teszi magát az alkotást is.

Az a művész, aki pártoknak kampányol - vagy pénzért vagy elhivatottságból, de önmagát-művészi, előadói szabadságát rendeli alá a politikának. És itt kezdődik a cenzúra, az öncenzúra is. Már nem önmagának, hanem másoknak - és sajnos nem a közönségnek - akar megfelelni. Vagyis a közönség csak egy politikailag elkötelezett részének.

Keresztes Ildikó ezt a "keresztet" önmagára vállalta, a politika pedig "kihasználta"; Hajdúszoboszlón is. A parlamenti választások kampányának hajnalán az énekes városunkban koncertezett. Sikere volt, jó énekes. Aztán pár héttel később, már a kampányban, az egyik párt (FIDESZ) nagyméretű, színes újságjának címlapján buzdított,.....arra: választani a jót, az egyedül üdvözítőt. Mindehhez Ő az arcát adta, a hangját, az imázsát.

Sajnos rosszabb ennél a szervező, az önkormányzat egyetlen kulturális intézményének hozzáállása. Hiszen közpénzből, politikai kampányban teremtettek indirekt támogatást egy pártnak. Miért is?

Mert ki kell és ki akarnak valakiket szolgálni, de elsősorban nem a zeneszerető helyi közönséget.

Így válik egy helyi kulturális program a politika (ki)szolgáló asszonyává. Sajnos.

Költészet napja?

Magyarországon 1964 óta József Attila születésnapján, április 11-én ünnepeljük a költészet napját. Városi és iskolai szinten Hajdúszoboszlón is évről-évre tartalmas programot kínálnak az ünnepségre. Így is volt ez 2010. április 11-én is, azaz a város általános iskoláiban mindenhol készültek, természetesen nem vasárnap, hanem hol pénteken, hol pedig következő héten adták elő a gyerekek a műsorszámokat. Ami idén mégis másképp alakult, mint korábban, az a városi ünnepség! Ilyen ugyanis nem volt! Lehet valaki arra gondol nincs rá pénz. Ez azonban nem lehet pénz kérdés! Megoldható anélkül is! Egyrészt az említett iskolás gyerekek biztosan szívesen előadták volna még egyszer a produkciót; vagy ha minden iskolából egy-két gyerek elhozza a kedvenc versét, máris kész a műsor; vagy 24 órás felolvasó nap, ahol mindenki idéz a szívéhez közel álló műből; vagy most zajlottak a mesemondó versenyek, a kicsik készségesen előálltak volna a szórakoztató mesékkal....hány ötletet adjak még a szervezőknek? Dicséretes, elismerésre méltó az, ha neves színészeket, művészeket hívnak városunkba, sokan csak ilyen alkalmakkor találkozhatnak nemzetünk büszkeségeivel. Érthető az az álláspont is, hogy a rá fordítható keret véges. Nincs is ezzel gond, akkor ebben az évben másképp kellett volna megoldani. (Szerintünk) A pénz ugyanis nem minden! Szerencsére a gyerekek nem kérik a fellépés után a gázsit, egy jó szó, esetleg egy csoki is elegendő számukra. Mi így látjuk, sajnáljuk, hogy mások nem osztják nézeteinket.

A költészet napja alkalmából :

József Attila: Tiszta szívvel

*Nincsen apám, se anyám,
se istenem, se hazám,*

*se bölcsőm, se szemfedőm,
se csókom, se szeretőm.*

*Harmadnapja nem eszek,
se sokat, se keveset.
Hús esztendőm hatalom,
hús esztendőm eladom.*

*Hogyha nem kell senkinek,
hát az ördög veszi meg.
Tiszta szívvel betörök,
ha kell, embert is ölök.*

*Elfognak és felkötnek,
áldott földdel elfödnek
s halált hozó fű terem
gyönyörűszép szívemen.*

Egy költészetet szerető olvasó.